

Prof. dr hab. inż. Konstanty Marek Gawrylczyk
Katedra Wysokich Napięć i Elektroenergetyki
Wydział Elektryczny
Zachodniopomorski Uniwersytet Technologiczny w Szczecinie
Sikorskiego 37, 70-311 Szczecin

Szczecin, grudzień 2023r.

OPINIA

o dorobku naukowym dr. inż. Vishnu Sidaarth Suresh

1. Podstawa opracowania opinii

Opinia o dorobku dr. inż. Vishnu Sidaarth Suresh została przygotowana na podstawie uchwały Rady Dyscypliny Naukowej Automatyka, Elektronika, Elektrotechnika i Technologie Kosmiczne Politechniki Wrocławskiej z dnia 30 października 2023r. powołującej komisję habilitacyjną w postępowaniu w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk inżyneryjno-technicznych w dyscyplinie automatyka, elektronika, elektrotechnika i technologie kosmiczne dr. inż. Vishnu Sidaarth Suresh powierzając mi funkcję recenzenta. Podstawą jej opracowania były następujące materiały:

- autoreferat;
- wykaz osiągnięć naukowych;
- kopia dokumentu potwierdzającego posiadanie stopnia doktora;
- wykaz potwierdzeń związanych z działalnością wskazaną we wniosku.

2. Ważniejsze dane z życiorysu naukowego Kandydata

Dr inż. Vishnu Sidaarth Suresh ukończył studia inżynierskie w Indiach, na *University of Petroleum and Energy Studies*, na kierunku Elektrotechnika, w Katedrze Elektrotechniki i Energetyki w roku 2014. Tytuł pracy brzmiał: *Power system modelling and Analysis in ETAP*. Studia magisterskie ukończył w roku 2016 już na Politechnice Wrocławskiej, na Wydziale Elektrycznym, a temat pracy magisterskiej to: *Methods of magnetizing inrush recognition in power transformers including using neural network* pod opieką prof. dr. hab. inż. Waldemara Rebizanta.

Po pięciu latach został mu nadany stopień doktora w dziedzinie nauk inżynieryjno technicznych w dyscyplinie naukowej automatyka, elektronika i elektrotechnika za rozprawę *Microgrid energy management systems with hybrid optimizers, embedded deep learning forecasters, and EV charging stations* pod promotorstwem dr. hab. inż. Przemysława Janika. Stopień nadano 27.09.2021.

Głównym miejscem zatrudnienia Kandydata od roku 2021 pozostaje Politechnika Wrocławska: 01.10.2021 – 15.12.2021 na stanowisku asystenta w Katedrze Podstaw Elektrotechniki i Elektrotechnologii, a od 15.12.2021 do dziś na stanowisku adiunkta, również w Katedrze Podstaw Elektrotechniki i Elektrotechnologii Wydziału Elektrycznego.

Poza tym był on zatrudniony w Hitachi ABB Power Grids Kraków, na stanowisku *Associate Scientist* w dziale *Embedded Power Systems* w okresie 01.06.2021 – 02.10.2021, następnie w startup-ie na *Brandenburgische Technische Universität Cottbus-Senftenberg* jako starszy inżynier elektryk w okresie 01.01.2022 – 31.12.2022. Poczynając od 30.06.2022 został zatrudniony w *School of Electrical Engineering (SELECT)* na *Vellore Institute of Technology, Chennai* w Indiach jako adiunkt wizytujący do nauczania i badań.

Tak różnorodne formy zatrudnienia dowodzą znacznego doświadczenia zawodowego Kandydata.

3. Ocena wybranej tematyki naukowej i osiągnięcia naukowego

Swoje osiągnięcie naukowe Habilitant zatytułował: „*Sztuczna inteligencja/uczenie maszynowe (AI/ML) dla prognozowania i inteligentnego zarządzania rozproszonymi zasobami energii*”.

Kandydat przedstawia do oceny cykl 10 publikacji. Wszystkie posiadają wysoki impact factor, zatem sumaryczny współczynnik wpływu jest bardzo wysoki i wynosi (po doktoracie) 40. Publikacje te mają wielu autorów, zwykle co najmniej czterech. Są to nowoczesne publikacje z lat 2022-2023. Indeks Hirscha nie uwzględniając autocytowań wynosi 6 do 9, w zależności od użytej bazy. Ilość punktów MNiSW jest również bardzo wysoka i wynosi 1470 po uzyskaniu stopnia doktora.

Osiągnięcia naukowe zostały przez Kandydata podzielone na dwie części, pierwsza jest zatytułowana: *Sztuczna inteligencja/uczenie maszynowe (AI/ML) dla prognozowania*. Chodzi tu o prognozowanie energetyczne (przepływów mocy) niezwykle istotne dla operatorów sieci w obecności w niej odnawialnych źródeł energii.

Kluczowym jest wybór odpowiedniej pamięci długoterminowej głębokiego uczenia się oparty na probabilistycznym modelu prognozowania (praca [1]), uwzględniający wyprzedzenie godzinowe dla energii fotowoltaicznej wprowadzonej do sieci. Zbadano cztery modele *Long Short-Term Memory*, czyli model waniliowy, model skumulowany, model dwukierunkowy i *Autoencoder*. W pracach przedyskutowano zalety i wady struktur poszczególnych modeli. W wyniku badań stwierdzono, że stosowane modele *Long Short-Term Memory* mogą być podatne na tzw. „przetrenowanie”. W przeprowadzonych badaniach wykorzystywano dane z zakładu przemysłowego Alu-frost Podlasie. Z kolei stosowanie modelu *Long Short-Term Memory Autoencoder* wymaga doboru kompresji danych wejściowych, aby wypośredkować pomiędzy utratą informacji, a nadmiernym dopasowaniem do danych wejściowych. Przetestowano wartość *Root Mean Squared Error* w zależności od liczby komórek użytych w modelu dla 48 kombinacji. Okazało się, że modele prognostyczne nie odzwierciedlają rzeczywistej wartości w innych porach roku, niż latem. Może to wynikać z faktu, że światło słoneczne nie dociera do paneli fotowoltaicznych z powodu znacznego ruchu chmur. Wszystkie testowane modele zaniżały prognozę przez większość dnia, a *Long Short-Term Memory Autoencoder* był dokładniejszy niż inne modele.

W pracy [6] zajęto się wahaniami zużycia energii w przypadku dwukierunkowego przepływu mocy w obecności nadwyżki produkcji energii elektrycznej. Aby zapewnić bezpieczeństwo i niezawodność sieci elektroenergetycznej wymagane jest niezawodne

przewidywanie dwukierunkowego przepływu mocy. Jednak pozostaje ono wyzwaniem ze względu na stale zmieniającą się charakterystykę przepływu mocy i wpływ pogody na produkcję energii odnawialnej. Jako rozwiązanie przedstawiono dwa z najpopularniejszych hybrydowych modeli głębokiego uczenia (ang. *hybrid deep learning*), oparte na kombinacji splotu sieci neuronowej (ang. *convolutional neural network*) i pamięci długoterminowej (ang. *long term memory*) do przewidywania przepływu mocy w badanych układach sieci. Powyższe modele mieszane były uczone za pomocą dwóch różnych zbiorów danych różniące się wielkością i zawartością parametrów. Celem badań było sprawdzenie, czy rozmiar zbioru danych i dodatkowe dane pogodowe mogą mieć wpływ na działanie proponowanego modelu przewidującego przepływ mocy. Okazało się, że oba zaproponowane modele pozwalają osiągnąć niewielki błąd leżący poniżej określonych warunków.

W pracy [7] zajęto się wielostopniowym dwukierunkowym przepływem mocy prognozowanym poprzez zaproponowanie modelu autoenkodera *Long Short-Term Memory*.

Na etapie uczenia opracowano modele bazowe przy użyciu tzw. hiperparametrów automatycznego dostrajania w celu dostrojenia modeli tak, aby zmaksymalizować ich wydajność. Ocena wykazała, że autoenkoder *Long Short-Term Memory* osiągnął lepsze wyniki, niż inne modele wieloetapowego zadania prognostycznego dla wybranego regionalnego klastra sieciowego.

W pracy [9] pokazano połączenie modelu *Variational Mode Decomposition* z modelem *Convolutional Neural Network* oraz *Gated Recurrent Unit*. Za ich pomocą przewidywano obciążenie na godzinę do przodu. Dalszym celem było zidentyfikowanie najbardziej odpowiedniego modelu dla różnych warunków, w tym wahań sezonowych i dziennych. Wyniki potwierdzają możliwość praktycznego zastosowania proponowanych modeli dla prognozowania obciążenia elektrycznego w różnych scenariuszach, szczególnie w przypadku zmian sezonowych i dziennych.

Druga część osiągnięć Kandydata jest zatytułowana: *Inteligentne zarządzanie rozproszonymi zasobami energii*. W tych pracach Kandydat zajmuje się magazynami energii, akumulatorowymi oraz wodorowymi, jak też generatorami energii.

W artykule [2] przedstawiono problemy przesyłu energii w mikrosieciach. Najpierw pokazano zastosowanie tradycyjnych i nowo wprowadzonych metaheurystycznych algorytmów optymalizacyjnych do rozwiązywania problemu optymalnego przepływu mocy dla systemu magistrali IEEE 30, a następnie wybrano algorytm o najlepszej wydajności. Użyte algorytmy zostały połączone z akademickim narzędziem do analizy mocy MATPOWER. Ideą tego podejścia było znalezienie kompromisu pomiędzy potencjałem

rozwiązań metaheurystycznych, a zoptymalizowanych z MATPOWER. Badane algorytmy obejmują 3 tradycyjne algorytmy, którymi są: algorytm genetyczny, rój cząstek i algorytm mrówkowy oraz 2 niedawno opracowane algorytmy, którymi są optymalizator polityczny i algorytm Lichtenberga. Dla wszystkich badanych algorytmów przeprowadzono dobieranie parametrów. Wyniki pokazały, że algorytm mrówkowy daje najlepszy czas zbieżności, najlepszą wartość rozwiązania i niezawodność pod względem odtwarzalności rozwiązania dla systemu testowego, którym była mikrosieć na Politechnice Wrocławskiej. Może on zapewnić najbardziej ekonomiczny przesył energii poprzez minimalizację kosztu energii w mikrosieci. Wartością naukową tego artykułu jest optymalizacja parametrów zbadanych algorytmów optymalizacyjnych.

W artykule [3] zaprezentowano strategię zarządzania energią z użyciem optymalizatora politycznego. Obiektem była również mikrosieć na Politechnice Wrocławskiej. Artykuł [4] zajmuje się problemem przesyłu energii w Indiach spowodowanym znacznymi odległościami. Rozwiązaniem mogą być lokalne źródła energii odnawialnej. Ze względu na zmienność warunków pogodowych muszą one współpracować z magazynami energii. W artykule tym wyznaczono koszt cyklu życia dla trzech rodzajów tych magazynów.

Artykuł [5] omawia optymalne działanie hybrydowego, zintegrowanego systemu energii odnawialnej w warunkach wiejskich. Zaproponowano optymalizację z użyciem algorytmu roju (ławicy) salp. Uzyskano dobrą zbieżność i wydajność w wyznaczaniu wartości globalnej. Dodatkowo, przeprowadzono analizę wrażliwości dla zmiennych parametrów wejściowych, takich jak stopień odbioru biomasy, stopa procentowa i ceny oleju napędowego. Stwierdzono, że wahania stóp procentowych mają istotny wpływ na wydajność systemu.

Artykuł [8] ma aż jedenastu autorów. Zawarta w nim została propozycja użycia algorytmu rozmytego do skrócenia czasu ładowania akumulatora w izolowanej mikrosieci. Wkład Kandydata w powstanie tej publikacji jest dominujący, gdyż opracował On metodologię modelowania autonomicznej mikrosieci i przeprowadził badania pętli zarządzania energią.

Podsumowując, Kandydat prezentuje bardzo nowoczesne prace, których znaczenie wynika z szybkiego rozwoju odnawialnych źródeł energii. Zmiana mocy elektrowni wiatrowych jest bardzo znaczna, wynosi bowiem nawet 60-80%. Możliwość przewidywania przepływów energii, nawet na kilka godzin w przód, jest bezcenna dla ciepłych elektrowni zawodowych, szczególnie węglowych, w których czas osiągnięcia pełnej mocy od uruchomienia wynosi kilkanaście godzin.

Tematykę naukową rozwijaną przez Kandydata oceniam jako nowoczesną oraz posiadającą znaczny walor aplikacyjny. Jego osiągnięcia na tym polu są znaczące.

4. Ocena działalności organizacyjnej i dydaktycznej Kandydata

Habilitant czterokrotnie odbył staż w Centrum Badań on Microgrids, Department of Energy Technology, Aalborg University w Danii. Był wykonawcą w dwóch projektach naukowych, a w latach 2022-2023 kierował projektem badawczym NCN.

Istotną współpracą zagraniczną habilitanta jest *Vellore Institute of Technology* w Indiach. Był tam promotorem pomocniczym doktorantki T. Anushalini oraz prowadził dwa kursy. Na zaproszenie uniwersytetu w Palermo prowadził tam wykłady w ramach programu Erasmus. Habilitant wymienia dziesięć innych uniwersytetów, z którymi prowadził mniej znaczącą współpracę.

Habilitant prowadził wykłady, ćwiczenia i laboratoria na Politechnice Wrocławskiej, z których wszystkie miały związek z deklarowaną dyscypliną naukową. Był opiekunem dziesięciu prac inżynierskich i magisterskich. Na Politechnice Wrocławskiej był również promotorem pomocniczym. Całość dowodzi znacznego doświadczenia dydaktycznego Kandydata.

Dr inż. Vishnu Sidaarth Suresh recenzował wiele prac w czasopismach z listy filadelfijskiej z wysokim *impact factor*.

Kandydat wykazuje się współpracą z sektorem gospodarczym, w latach 2014-2020 z *Turon Ekoenergia* oraz w roku 2019 z *Electrum Sp. z o.o.* w Białymstoku w ramach projektu „Wielorodzajowy magazyn energii do zastosowań w systemach niezawodnego i ekonomicznego wykorzystania energii (MESH4U)”.

5. *Konkluzja końcowa*

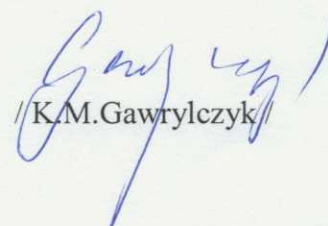
Za słabą stroną wniosku uznaję brak w wykazanym cyklu publikacji autorskich Habilitanta lub monografii, co utrudnia wyodrębnienie Jego dorobku. Opisano jednak wkład Kandydata w powstanie poszczególnych prac i zwykle jest on dominujący. Jako słaby oceniam autoreferat w języku polskim, bowiem znajduje się w nim wiele zdań pozbawionych sensu logicznego. Oceniając dorobek Kandydata opierałem się głównie na oryginalnej treści prac stanowiących ten dorobek.

Silną stroną wniosku jest nowoczesna i aktualna tematyka oraz znakomity dorobek naukowy będący podstawą wniosku, co dobitnie pokazuje niezwykle wysoki *impact factor* prac Habilitanta.

Kandydat współpracuje z uczelniami z Włoch, Niemiec, Australii jak też kilku innych krajów, oraz ze względu na miejsce edukacji z naukowcami z Indii. Jego dorobek dydaktyczny obejmuje prowadzenie wielu kursów oraz opiekę nad pracami inżynierskimi, jak też magisterskimi.

Po rozważeniu słabych i silnych stron dorobku Habilitanta przychyliam się do stwierdzenia, że przedstawiony do recenzji dorobek naukowy, dydaktyczny i organizacyjny dr. inż. Vishnu Sidaarth Suresh spełnia kryteria oceny osiągnięć osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego (*Rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 1 września 2011 r.*) w obszarze nauk technicznych. Popieram wniosek o dopuszczenie Habilitanta do dalszego procesu oceny jego osiągnięć i nadanie mu stopnia naukowego doktora habilitowanego.

12 grudzień 2023r.

/K.M.Gawrylczyk/

8. Konkretne dane

Na stałą stronę wniosku został włączony błąd w wyrażeniu tytułu publikacji autorskiej Habilitanta lub monografii, co utrudnia wyodrębnienie tego dorobku. Opisano jednak włączyć kandydata w powstanie poszczególnych prac i wskazać, że jest on dominujący. Jako stały oceniam autorstwa w języku polskim, bowiem znajduje się w nim wiele zdań powiązanych z sensu logicznego. Oceniając dorobek Kandydata opierałem się głównie na oryginalnej treści prac stanowiących ten dorobek.

Staż stały wniosku jest nowoczesny i aktualny tematyka oraz zakresy dorobku naukowy będący podstawą wniosku, co dobitnie pokazuje niezwykle wysoki raport faktor prac Habilitanta.

Kandydat współpracuje z uczelniami z Włoch, Niemiec, Australii jak też kilku innych krajów, oraz ze względu na miejsce edukacji z naukowcami z Indii. Jego dorobek dydaktyczny obejmuje prowadzenie wielu kursów oraz opiekę nad pracownikami inżynierskimi, jak też magistrantami.

Po rozważeniu stałych i stałych stron dorobku Habilitanta przychyliłem się do stwierdzenia, że przedstawiony do oceny dorobek naukowy, dydaktyczny i organizacyjny dr. inż. Vishnu Sridhar Suresh spełnia kryteria oceny osiągnięć osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego (Raporty do Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 1 września 2011 r.) w obszarze nauk technicznych. Popieram wniosek o doposażenie Habilitanta do dalszego procesu oceny jego osiągnięć i nadanie mu stopnia naukowego doktora habilitowanego.

K.M. Gawryszewski

12 grudnia 2023r.